

Homilija na spomendan sv. Ivana XXIII.

Obljetnica početka Drugoga vatikanskog koncila.
Početak službe u Hrvatskoj apostolskoga nuncija mons. Giuseppea Pinta.
Zagrebačka prvostolnica, 11. listopada 2017.

Gospodine, nauči nas moliti (Lk 11,13). To je molba koju jedan od učenika upućuje Učitelju. Iz molitve Učitelja proizlazi molitva učenika, molitva 'Oče naš' koju svi poznajemo i molimo naročito u euharistijskome slavlju.

Srdačno i s poštovanjem pozdravljam uzoritoga gospodina kardinala Josipa Bozanića, nadbiskupa zagrebačkog, koji je izabrao ovo slavlje od velike pastoralne vrijednosti, budući da ono naviješta poslanje učenika.

Posebno zahvaljujem preuzvišenomu gospodinu Želimiru Puljiću, nadbiskupu zadarskom i predsjedniku Hrvatske biskupske konferencije, koji će ljubazno primiti pismo preporuke, a koje je – u ime Svetoga Oca Franje – uputio kardinal Pietro Parolin, državni tajnik Njegove Svetosti.

Zahvaljujem hrvatskim nadbiskupima i biskupima, za njihovu prisutnost, kao i građanskim vlastima, članovima diplomatskoga zbora akreditiranoga pri Vladi Republike Hrvatske i svima vama, predraga braćo i sestre u Kristu, koji sudjelujete u ovoj euharistiji.

Evandjelje po Luki, koje smo spomenuli, kateheza je o molitvi, vrlo draga tema evanđelistu Luki, koju on smatra bitnom za učenika.

"To je primjer Isusa u molitvi koji pobuđuje pitanje, ali ne toliko pitanje treba li moliti, koliko pitanje kako moliti. Zato je prikladno istaknuti dva zapažanja.

Prvo: Molitvu 'Oče naš' treba tumačiti u svjetlu cjelokupnoga Isusova naučavanja. U toj se molitvi, naime, nalaze njegove najdragocjenije misli i najčešće ponavljane riječi. 'Oče naš' je neka vrsta sažetka evanđelja.

Drugo zapažanje jest da za razumijevanje molitve 'Oče naš' nije dovoljno poznavati Isusovu poruku. Potrebno je do dna osjetiti njegova nastojanja i biti dionikom iste pustolovine. 'Oče naš' je ponajprije molitva Isusova učenika, onoga koji je – bez pridržaja – ostavio sve, da bi slijedio Isusa i kojemu je kraljevstvo Božje jedini razlog njegova postojanja." (B. Maggioni, *Četiri evanđelja*, str. 536)

Prvo čitanje govori o proroku Joni koji se pokušava izmaknuti Božjoj volji, jer Bog nije kaznio Božje neprijatelje, nego oni postižu isto spasenje za koje je Jona

smatrao da je, kao povlastica, namijenjeno Židovima. No, Ninivljani su se obratili na Jonino propovijedanje i njihov je grad spašen.

Učenici su pozvani prenositi evanđelje svojim životima i djelotvornom riječju. Ali, kako se vjera može prenijeti jezikom razumljivim građanima globaliziranoga svijeta?

U godinama nakon Drugoga vatikanskog koncila, novinari i reporteri odlazili su u mjestašca oko Rima razgovarati sa župnicima seoskih župa. Jedan je župnik novinaru koji mu je došao sa snimateljima rekao: „Idemo u polja. Odgovorit ću na sva vaša pitanja.“

Svećenik je pokazao da dobro poznaje koncilske dokumente. Novinar ga je slušao sa zanimanjem, a zatim ga izazvao pitanjem: „Dobro, oče, a kako ćete taj nauk prenijeti svojim vjernicima?“ Župnik mu je s osmijehom pokazao grude zemlje i rekao: „Ostat ću na poljima na kojima moji vjernici rade i čekaju da će, s Božjom pomoći, ubrati plodove svoga truda.“

Očito je da se poslanje ne odvija samo u seoskim područjima, nego posvuda gdje se nalaze Kristovi učenici: u bogoslužnim prostorima i na radnome mjestu.

Crkva ide ususret onima koji žele susresti Isusa, izvor vječnoga života.

Dokument Drugoga vatikanskog koncila 'Gaudium et spes' ('Radost i nada') kaže: „Radost i nada, žalost i tjeskoba ljudi našega vremena, osobito siromašnih i svih koji trpe, jesu radost i nada, žalost i tjeskoba također Kristovih učenika te nema ničega uistinu ljudskoga a da ne bi našlo odjeka u njihovu srcu.“

Na kraju, drago mi je što mogu svima vama prenijeti pozdrave od sveopćega pastira Crkve, pape Franje. On vas se spominje u svojim molitvama i sudjeluje u vašim radostima i poteškoćama; i srdačno vam podjeljuje svoj apostolski blagoslov, koji proširuje na vaše obitelji, starce i bolesne, zazivajući majčinsku zaštitu Majke Božje Bistričke, koju častite pod naslovom 'Odvjetnica Hrvatske', zatim svetoga Ivana XXIII., Ivana Pavla II. i blaženoga kardinala Alojzija Stepinca.

U ime Oca, Sina i Duha Svetoga.